

M
S. 920^{3a} 4° 2

9
2

G. q. 106. a.

ELEGIA
 QVA OBITVM
 VIRI
PRAENOBILISSIMI AC DOCTISSIMI
FRIDERICI LVDOVICI
SCHMVTZII,
PRAECEPTORIS PAEDAGOGII BER-
GENSIS FIDELISSIMI,

DIE VI. CAL. MART. M DCC XXXXIV.

PIE DEFVNCTI

MOESTI DEFLENT

COLLEGAE PAEDAGOGII
BERGENSIS.

MAGDEBVRGI,

LITTERIS CHRISTIANI LEBERECHE FABRI, PRIV. TYP.

Imus cum latitat memori sub pectore luctus,
Ob iuuenis mortem concitus atque viri;
Obtigit, o nobis nuper iunctissime SCHMVTZI,
E vinculis abitus corporis ille TVVS.
Hinc obducta recrudescit crescitque cicatrix:
Ter feriunt pauidæ pectora fida manus.
Quid quæris? quo iam solemur tristitia corda,
Quodque oculos subito tergeat imbre graues.
TE mens nostra sibi viuum sub imagine fingit:
Indeque mœstitiæ grata medela datur.
Scilicet ante suas facies viridisque cateruæ
Præsto TE nostrum quilibet esse videt,
Nunc etiam puro ex animo conferre petita
De vera nostri verba salute gregis,

Ingenuas artes illum ore docere fideli,
TEque cauere, vago ne pede tangat eas,
Dogmata nunc fidei vitæque salubria iussa
Pandere, nunc precibus sollicitare deum.
Inter cælicolas medius diuosque receptus,
Pro iuuenum pergis flore rogare pio.
Iure sodalitio, quod habent duo regna Iehouæ,
Iunctus adhuc nobis es, propiorque deo.
Quare, quam nostri geris, o collega beate,
Vtilior nobis curaque maior erit.
Hæc uti tristitiam minuunt, sic additur illis
Inculcata fides, integra vita TVA,
Exitus optatus vitæ finisque laborum,
Aeterna ista dei dona secuta salus.
Præ nobis iter is, veræ quo detur amissum
Sarcire, & fieri grande salutis opus.
Quæ TIBI sedissent, nec TV nec mundus habebat,
Optima erant eius mentis onusque TVA.
In squalore trahi vitam luctuque sciebas,
Conformem innato si genio quis agat.
Iam TV diffidens laudi, sapientiæ inani
Atque voluptati iustitiæque TVAE
Ante reformidata volas ad vulnera Christi,
Illorumque tenent ora reclusa manus.

Non animus nunc huc motus nunc fluctuat illuc,
Nec transuersum vnguem vis, nec abire potes.
O quam omnis purum labis poenæque timendæ
Ante sui Christus TE stitit ora patris?
Conscia mens intus rerum pacata TVARVM,
Nuncia lætitiæ certa perennis erat.
Omnis eo spectat vita, vt gaudere fauore
Niminis vsque queas, Numen amore TVO.
Hoc extrema dies vitæ TE velle probauit,
Et quam Ioua spei fecerit ille fatis.
Sanguinis innixus merito certusque, beatum
Christi vulneribus TE fore, iussus abis.
Cognita iam dudum ora reconciliata tueris,
Sanguine iam cingunt ferta parata caput,
Iamque referre pedem mortalia in arua negabis,
Nosque breui TEcum tempore crede fore.

78 M 350

ULB Halle 3
001 592 122

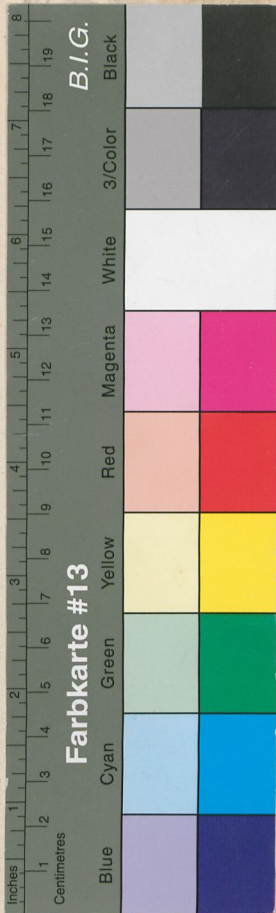
56.

Petro V

LEGIA
 QVA OBITVM
 VIRI
 ISSIMI AC DOCTISSIMI
 CI LVDOVICI
 HMVTZII,
 RIS PAEDAGOGII BER-
 FIS FIDELISSIMI,
 MART. M DCC XXXIV.
 E DEFVNCTI
 MOESTI DEFLENT
 AE PAEDAGOGII
 ERGENSIS.

AGDEBVRGI,
 ANI LEBERECHT FABRI, PRIV. TYP.

AK

